

5.3.2014

B7-0238/2014

ONTWERPRESOLUTIE

naar aanleiding van een verklaring van de vicevoorzitter van de Commissie / hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid

ingediend overeenkomstig artikel 110, lid 2, van het Reglement

over EU-prioriteiten voor de 25e vergadering van de VN-Raad voor de mensenrechten
(2014/2612(RSP))

Marie-Christine Vergiat, Patrick Le Hyaric, Jacky Hénin, Willy Meyer, Nikola Vuljanić, Kyriacos Triantaphyllides, Takis Hadjigeorgiou, Alda Sousa, Marisa Matias
namens de GUE/NGL-Fractie

Resolutie van het Europees Parlement over EU-prioriteiten voor de 25e vergadering van de VN-Raad voor de mensenrechten (2014/2612(RSP))

Het Europees Parlement,

- gezien de Universele Verklaring van de rechten van de mens van 1948 en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens van 1953,
 - gezien de millenniumverklaring van de Verenigde Naties van 8 september 2000 (A/Res/55/2) en de resoluties van de Algemene Vergadering van de VN,
 - gezien zijn vroegere resoluties over de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties,
 - gezien zijn spoedresoluties over mensenrechtenkwesties,
 - gezien de volgende zitting van de Mensenrechtenraad, die zal plaatshebben van 3 maart tot 28 maart 2013 in het bureau van de Verenigde Naties in Genève,
 - gezien het bezoek aan Spanje van Pablo de Greiff, speciale VN-rapporteur over de bevordering van de waarheid, gerechtigheid, schadeloosstelling en de waarborgen ter voorkoming van herhaling, en het eindverslag dat hij in september 2014 zal voorstellen, meer bepaald zijn verklaringen aan het eind van de missie, waarin hij de Spaanse regering heeft aangespoord de amnestiewet van 1977 in te trekken, de rechten van slachtoffers te beschermen en samen te werken met internationale initiatieven over de kwestie,
 - gezien resolutie 1325 van de Veiligheidsraad over vrouwen, vrede en veiligheid, het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (IVDV), het actieprogramma van de internationale conferentie van de volkeren en voor ontwikkeling (Rio +20) en het actieplatform van Peking,
 - gezien artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat ook 60 jaar na de goedkeuring van de Universele Verklaring van de rechten van de mens nog steeds dagelijks moet worden gestreden tegen discriminatie en voor verwezenlijking van alle mensenrechten – sociale, economische en culturele rechten evenals burgerrechten en politieke rechten,
- B. overwegende dat economische, sociale en culturele rechten een integrerend deel vormen van de mensenrechten en dat met het oog op de naleving ervan op zijn minst de acht doelstellingen van de Millenniumverklaring inzake ontwikkeling van 2000 volledig moeten worden uitgevoerd, namelijk: uitroeiing van extreme armoede en honger, universele toegang tot basisonderwijs, bevordering van gendergelijkheid en van de emancipatie van vrouwen, terugdringing van kindersterfte, verbetering van de toegang tot zorg voor moeders, bestrijding van hiv, seksueel overdraagbare aandoeningen, malaria en

andere ziekten, gerichtheid op duurzame ontwikkeling en totstandbrenging van wereldwijde samenwerking ten behoeve van ontwikkeling; overwegende dat er een ambitieus tijdschema is vastgesteld opdat deze doelen tegen 2015 volledig zouden worden bereikt, maar dat de verwezenlijking ervan momenteel nog lang niet in zicht is;

- C. overwegende dat de wereld door de financiële crisis in de OESO-landen riskeert geconfronteerd te worden met de ergste vertraging van de economie sinds de jaren 1930; overwegende dat de WGO schat dat wegens de vroegere prijsstijgingen voor voeding en energie meer dan 100 miljoen mensen opnieuw in de armoede zijn terechtgekomen; overwegende dat wat vaak "de financiële en economische crisis" wordt genoemd in werkelijkheid een wereldwijde systeemcrisis is die van invloed is op alle sectoren van de samenleving en gevolgen heeft op alle gebieden: politiek, sociaal, milieu-, voedsel-, energie- enz.;
- D. overwegende dat de Europese Unie en haar lidstaten zouden moeten instaan voor de eerbiediging van de mensenrechten in hun volledige binnenlandse en buitenlandse beleid en voor de coherentie van dit beleid, zodat de Europese Unie en de lidstaten binnen de Mensenrechtenraad een sterkere en geloofwaardiger positie innemen;
- E. overwegende dat de Mensenrechtenraad ondanks zijn tekortkomingen een belangrijk platform vormt voor de discussie over mensenrechten en de strijd tegen schendingen van de mensenrechten;
- F. overwegende dat een delegatie van de Subcommissie mensenrechten van het Europees Parlement de vijftiende gewone zitting van de Mensenrechtenraad in Genève zal bijwonen, net zoals het geval was voor de voorgaande zittingen van de Mensenrechtenraad en nog daarvóór, voor de bijeenkomsten van de Commissie voor de mensenrechten van de Verenigde Naties;
- G. overwegende dat vandaag negen lidstaten zetelen in de Mensenrechtenraad, namelijk: de Tsjechische Republiek, Duitsland, Estland, Frankrijk, Ierland, Italië, Oostenrijk, Roemenië en het Verenigd Koninkrijk;
- H. overwegende dat het werk van de Unie en de lidstaten met en in de Mensenrechtenraad moet worden versterkt, niet alleen om een ondeelbare visie op de mensenrechten te laten gelden, maar ook om beter rekening te houden met aanbevelingen van de Mensenrechtenraad en deze beter uit te voeren in het mensenrechtenbeleid van de Unie, zowel intern als extern;
- I. overwegende de agenda van deze vijftiende gewone zitting, met name punt 3 (bevordering en bescherming van alle mensenrechten, burgerrechten, politieke rechten, economische, sociale en culturele rechten, inclusief het recht op ontwikkeling) en punt 7 (de toestand van de mensenrechten in Palestina en in de andere bezette Arabische gebieden);

Het werk en de organisatie van de Mensenrechtenraad

1. roept de lidstaten van de Europese Unie opnieuw op zich actief te verzetten tegen elke poging om de universaliteits-, ondeelbaarheids- en onafhankelijkheidsbeginselen van de mensenrechten aan te tasten en de Mensenrechtenraad actief aan te sporen elke vorm van discriminatie op gelijke wijze te bestrijden, ongeacht het motief waarop deze is gebaseerd;
2. waarschuwt voor het instrumentaliseren van de Mensenrechtenraad; benadrukt het belang van de landenspecifieke resoluties van deze raad bij het aan de kaak stellen van ernstige mensenrechtenschendingen; onderstreept dat het van belang is de mensenrechtensituatie op objectieve, transparante, niet-selectieve, constructieve en niet-confronterende wijze te evalueren op basis van betrouwbare informatie en een interactieve dialoog, met universele deelname en gelijke behandeling van alle staten; verzoekt de lidstaten van de EU actief bij te dragen aan de tenuitvoerlegging van deze overeengekomen beginselen betreffende de Mensenrechtenraad;
3. onderstreept het grote belang van de bestrijding van de onderliggende oorzaken van politieke instabiliteit in bepaalde landen met behulp van een ontwikkelingsbeleid dat strookt met de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDO's) en met behulp van andere sociaaleconomische, politieke en culturele maatregelen waarmee een klimaat kan worden gecreëerd dat conflicten helpt voorkomen en waarmee beoogd wordt armoede te bestrijden, economische, sociale en culturele ontwikkeling te bevorderen, institutionele en bestuurlijke capaciteiten tot stand te brengen, de levenskwaliteit van de bevolking te verbeteren en de rechtsstaat te versterken, dit alles op vreedzame wijze;
4. neemt kennis van de kandidatenlijst die door de raadgevende groep zal worden voorgesteld voor de 18 mandaten van de Mensenrechtenraad en is tevreden over de door de Mensenrechtenraad gegeven prioriteit aan de verschillende onderwerpen, met name: de gevolgen van buitenlandse schulden en andere aanverwante internationale financiële verplichtingen van staten op de volledige uitoefening van alle mensenrechten, met name economische, sociale en culturele rechten; de mensenrechten en extreme armoede; een geschikte woning als onderdeel van het recht op een toereikende levensstandaard en het recht op niet-discriminatie op dit vlak; de hedendaagse vormen van slavernij, met inbegrip van de oorzaken en gevolgen ervan; het recht op voedsel; de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie; de rechten van inheemse volkeren; de mensenrechtensituatie in Birma/Myanmar; de mensenrechtensituatie in de sinds 1967 bezette Palestijnse gebieden; de situatie van mensenrechtenactivisten; de mensenrechtensituatie in Somalië; de bevordering van de uitoefening van de mensenrechten door ouderen; de mensenrechtensituatie in de Centraal-Afrikaanse Republiek; arbitraire opsluitingen; gedwongen of onvrijwillige verdwijningen; het gebruik van huursoldaten om de mensenrechten te schenden en de uitoefening van het zelfbeschikkingsrecht te voorkomen; de kwestie van discriminatie tegen vrouwen in de wetgeving en in de praktijk;
5. is evenzeer verheugd over de selectie en benoeming van vijf onafhankelijke deskundigen van het deskundigenmechanisme inzake de rechten van inheemse volken;
6. vraagt de Mensenrechtenraad de oproep van Navi Pillay, de Hoge Commissaris voor de rechten van de mens, ten uitvoer te leggen om een onafhankelijk internationaal onderzoek

te voeren naar de moorden op petroleumwerkers, waarna de mensenrechtensituatie nog verslechterd is in Kazakhstan (dat één van de 47 leden van de Mensenrechtenraad is) sinds de ordetroepen op 16 december 2011 in Zhanaozen vreedzame betogers en petroleumwerkers, hun familie en medestanders hardhandig hebben aangepakt, waarbij volgens officiële cijfers 15 personen zijn omgekomen en meer dan 100 anderen gewond zijn geraakt; vraagt Kazakhstan als lid van de Mensenrechtenraad de mensenrechten te garanderen, artikel 164 van het strafwetboek over "initiatie tot sociale verdeeldheid" in te trekken, een einde te maken aan de repressie en de administratieve lasten van onafhankelijke media, politieke gevangenen vrij te laten, met inbegrip van de advocaat van mensenrechtenactivisten Vadim Kuramshin, vakbondsmilitant Roza Tuletaeva en politieke opposant Vladimir Kozlow, en elke vraag voor uitlevering van politieke tegenstanders stop te zetten;

Het jaarverslag van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de rechten van de mens en de verslagen van het Hoog Commissariaat en de secretaris-generaal

7. is verheugd dat het verslag van de Hoge Commissaris over de mensenrechtenkwesitie in Cyprus wordt voorgelegd aan de Mensenrechtenraad; veroordeelt nogmaals de terugkerende mensenrechtenschendingen door de voortdurende bezetting van 37% van het grondgebied van de Republiek Cyprus en de continue schending van internationaal humanitair recht gedurende veertig jaar door Turkije ten nadele van de Griekse en de Turkse Cyprioten; maakt zich zorgen over de situatie van vluchtelingen, personen in enclaves en naasten van vermiste personen; veroordeelt het ontzeggen van de toegang tot landbezit en -gebruik; veroordeelt de bezuinigingsmaatregelen die Turkije oplegt aan de Turkse Cyprioten in de zone onder Turkse militaire controle, hetgeen indruist tegen hun economische en sociale grondrechten; vraagt dat de delegatie van de Unie en die van haar lidstaten deze aanhoudende schendingen aan de kaak stellen, de aanwezigheid van Turkse troepen en kolonisten veroordelen en oproepen tot de ogenblikkelijke stopzetting van de bezetting van het Cypriotische grondgebied door het Turkse leger en van de beleidspogingen om de demografie van de Republiek Cyprus te wijzigen; benadrukt dat deze schendingen neerkomen op oorlogsmisdaden; vraagt Turkije toegang te verlenen tot alle militaire zones en oorlogsarchieven om onderzoek naar vermiste personen op te starten;
8. herinnert eraan dat de Mensenrechtenraad reeds verschillende malen om een volledig en transparant onderzoek naar de aantijgingen van oorlogsmisdaden in Sri Lanka heeft gevraagd, maar dat de Sri Lankaanse regering tot nog toe geen enkel teken heeft getoond bereid te zijn om op deze vraag in te gaan; veroordeelt nogmaals de brutale moorden van burgers (tot 70 000 personen), voornamelijk Tamil, door het Sri Lankaanse leger tijdens de laatste weken van de burgeroorlog in Sri Lanka; steunt de kritiek van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de rechten van de mens, Navi Pillay, op het falen van de Sri Lankaanse regering om de aantijgingen van oorlogsmisdaden te onderzoeken; is uiterst bezorgd over de straffeloosheid die in Sri Lanka blijft bestaan; vraagt de Mensenrechtenraad tijdens de 25^e zitting een onafhankelijk internationaal onderzoek naar de oorlogsmisdaden op te richten, maar is van mening dat opdat deze vraag volledig onafhankelijk, geloofwaardig en transparant zou zijn, de vakbonden en

mensenrechtenorganisaties moeten worden betrekken en verantwoording moet worden afgelegd aan alle slachtoffers en hun families; uit zijn diepe bezorgdheid over de toenemende militarisering van de Sri Lankaanse samenleving, in het bijzonder in het noorden en het oosten van het eiland, en vraagt onmiddellijk een einde te maken aan de verwerving van grond door het leger en vraagt de terugtrekking van het leger van dit deel van het eiland; steunt op het recht op zelfbeschikking van de Tamil-bevolking;

9. is verheugd over de eerste conclusies over Spanje van de VN-rapporteur over de bevordering van de waarheid, gerechtigheid, schadeloosstelling en de waarborgen ter voorkoming van herhaling, als een eerste steunmaatregel van de Hoge Commissaris voor de rechten van de mens voor de slachtoffers van de Spaanse dictatuur; vraagt onmiddellijk aan de Spaanse regering zo spoedig mogelijk de aanbevelingen van de speciale rapporteur uit te voeren door de amnestiewet van 1977 in te trekken en verantwoordelijkheid op te nemen ten aanzien van de slachtoffers van de Spaanse burgeroorlog en de dictatuur door de waarheid en de democratische nagedachtenis van haar bevolking te waarborgen;

Bevordering en bescherming van alle mensenrechten, burgerrechten, politieke rechten, economische, sociale en culturele rechten, inclusief het recht op ontwikkeling

Economische, sociale en culturele rechten

10. verheugt zich over het belang dat tijdens de 25e zitting van de Mensenrechtenraad zal worden toegekend aan de bevordering en bescherming van de economische en sociale rechten en aan de kwestie van de onderlinge samenhang van de mensenrechten; beklemtoont nogmaals dat burgerrechten, economische, sociale, culturele en politieke rechten op voet van gelijkheid moeten worden behandeld; wijst erop dat hoge werkloosheidscijfers, de toenemende armoede en sociale uitsluiting, de steeds moeilijker toegang tot en de verslechterende kwaliteit van betaalbare openbare diensten op het vlak van gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, vervoer en cultuur belangrijke uitdagingen vormen; benadrukt dat privatiseringen en de liberalisering hebben bijgedragen tot de verslechterde toegang tot sommige van deze rechten, dat deze trend moet worden omgebogen en dat een betere verdeling van de welvaart, passende salarissen en kwalitatief hoogstaande banen belangrijke instrumenten vormen om deze problemen op te lossen; stelt eveneens vast dat de besparingsplannen die zowel in de lidstaten van de Unie als in andere landen – onder meer onder druk van de Unie – zijn ingevoerd, de bestaande ongelijkheden en armoede nog hebben versterkt;
11. benadrukt dat in 2013 de 10% rijksten van de wereld 86% van de mondiale rijkdom in handen hadden (volgens het Global Wealth Report 2013), dat de crisis de gevaren van het huidige economische en politieke systeem heeft bevestigd en de reeds dramatische sociale ongelijkheden heeft verscherpt ten voordele van de hoogste inkomens, waarvan de stijging duizelingwekkend is ten opzichte van de gemiddelde inkomens; is van mening dat de kwestie van de verdeling van de rijkdommen in de wereld de absolute prioriteit moet hebben tijdens deze 25^e zitting van de Mensenrechtenraad, aangezien zij een belangrijk obstakel vormt voor de verwezenlijking van de economische en sociale rechten

en dat de delegatie van de Unie en haar lidstaten alle nodige maatregelen moet nemen om hiervoor te zorgen;

12. verheugt zich over het belang dat wordt toegekend aan huisvesting als "een onderdeel van het recht op een behoorlijke levensstandaard"; vraagt dat de delegatie van de Unie en die van haar lidstaten de toegankelijkheid van degelijke huisvesting voor iedereen zonder discriminatie als een basisrecht beschouwen en de toegang tot huisvesting in de Unie (met name sinds het begin van de crisis en de invoering van de besparingsmaatregelen) onder de loep neemt met als doel een oplossing te vinden voor dit permanente probleem dat de voorbije jaren almaar groter is geworden; bevestigt bovendien nogmaals dat leegstaande woningen moeten worden opgeëist en uithuiszettingen moeten worden stopgezet teneinde de huidige crisis in bepaalde lidstaten het hoofd te bieden;
13. verheugt zich eveneens over het verslag over het "recht op voedsel" en de verlenging met drie jaar van het mandaat van de speciale rapporteur om verder te werken over de gevolgen van de wereldwijde voedselcrisis op de verwezenlijking van dit recht; wijst erop dat de lidstaten van de Verenigde Naties de toegang tot natuurlijke en essentiële hulpbronnen in sterkere mate zouden moeten bevorderen, evenals de toegang tot land en de voedselautonomie en voedselveiligheid, als instrumenten in de strijd tegen armoede en werkloosheid; betreurt dat een groot aantal mensen geen of niet langer toegang heeft tot bepaalde hulpbronnen, inclusief basisvoorzieningen zoals water, vanwege de monopolisering van deze hulpbronnen door bedrijven of particuliere entiteiten die worden gesteund door de politieke instanties in de betrokken landen, wat leidt tot voedseltekorten en tot een stijging van de prijzen van levensmiddelen; verzoekt de delegatie van de Europese Unie en die van de lidstaten dan ook de nodige maatregelen te nemen om een eind te maken aan de deze monopolisering van natuurlijke rijkdommen, met name grond, in de eerste plaats wanneer dit het werk is van Europese ondernemingen, en op internationale en regionale conferenties en fora (Wereldbank, WTO, UNCTAD, IMF, OESO enz.) voorstellen te doen om collectieve basisvoorzieningen te laten erkennen en te laten opnemen in een specifiek VN-verdrag; vraagt de Unie en haar lidstaten bovendien om resolutie nr. 64/292 van 28 juli 2010 van de Algemene Vergadering van de VN waarin de toegang tot water als een basisrecht wordt erkend, te onderschrijven en alles in het werk te stellen om ervoor te zorgen dat deze resolutie wordt uitgevoerd en bindend wordt;
14. onderstreept dat het migratiebeleid van de Europese Unie en haar steun aan niet-democratische regimes onder het mom van 'goed bestuur' en van partnerschappen die echter louter economisch zijn, een aantasting van de mensenrechten betekenen en de geloofwaardigheid van de Unie op internationaal vlak in het gedrang brengen; roept de lidstaten van de Europese Unie er nogmaals toe op uitvoering te geven aan de clausules van democratie en mensenrechten in alle internationale overeenkomsten, ongeacht de aard van deze overeenkomsten, en toe te zien op de eerbiediging van de mensenrechten in hun eigen binnen- en buitenlandse beleid, en waarschuwt dat de Unie haar positie binnen de Mensenrechtenraad en alle andere internationale fora met betrekking tot de mensenrechten anders zal zien verzwakken;
15. benadrukt het belang van het punt over "de gevolgen van buitenlandse schulden en andere aanverwante internationale financiële verplichtingen van staten op de volledige

uitoefening van alle mensenrechten" en luidt de alarmklok over het feit dat de betaling van "rente op schulden" van de staat vandaag het merendeel van de landen treft en als uitvlucht wordt gebruikt om bezuinigingsmaatregelen onder de noemer "structurele aanpassingsplannen" te treffen; herhaalt zijn standpunt, vooral in de context van de economische en sociale crisis, vóór de kwijtschelding van de schulden van derdewereldlanden, maar eveneens van de landen die de meeste moeilijkheden ondervinden (met name lidstaten van Europese Unie) teneinde een verergering van de crisis te voorkomen en een doeltreffende uitoefening van de economische, sociale en culturele rechten te garanderen;

16. is, gezien de medeverantwoordelijkheid van de Europese Unie en een aantal lidstaten voor de economische, sociale en politieke omstandigheden in de landen van de zogeheten "Arabische Lente" die tot de volksopstanden hebben geleid, van mening dat de Europese Unie de morele plicht heeft om de instellingen van deze landen te helpen hun schulden - met name die bij Europese schuldeisers - in kaart te brengen om te kunnen achterhalen welk deel van deze schulden gezien het feit dat ze niet ten goede zijn gekomen aan de bevolking ongerechtvaardigd is, en is verder van mening dat de Europese Unie de morele plicht heeft alles in het werk te stellen om deze ongerechtvaardigde schulden zo snel mogelijk kwijt te schelden; verzoekt de EU en haar lidstaten opnieuw om verdere aanzienlijke inspanningen te leveren om de teruggave aan de bevolking van de landen van de Arabische Lente van bezittingen die door de voormalige regimes zijn onvreemd binnen een redelijke termijn te vergemakkelijken; is verontrust over het feit dat de richtsnoeren van de partnerschappen in het licht van voorgaande besprekingen niet zijn gewijzigd;

Burgerrechten en politieke rechten

17. is tevreden over de aandacht die aan de kwestie van de "mensenrechten en het willekeurig ontnemen van de nationaliteit" wordt besteed; vraagt de in de Mensenrechtenraad aanwezige delegatie van de Unie en de lidstaten deze kwestie te behandelen en uit te breiden naar de regularisering van migranten en het ontnemen van verblijfsvergunningen van deze personen; vraagt eveneens dat de Unie en de lidstaten onderzoek doen naar het aantal gevallen van dit fenomeen in de Unie en actie ondernemen om een einde te maken aan dit probleem;
18. roept alle lidstaten ertoe op foltering te bestrijden, ook op hun eigen grondgebied; vraagt de delegatie van de Unie en die van haar lidstaten om in het debat over foltering en andere wrede en mensonterende straffen en behandelingen ook te spreken over de kwestie van het verbieden van de handel in producten die voor foltering kunnen worden gebruikt, binnen en buiten de Unie;
19. acht aanhoudende aandacht voor de wereldwijde praktijken met betrekking tot geheime detentie in het kader van terrorismebestrijding van wezenlijk belang; vraagt dat de lidstaten van de Europese Unie voor een passende follow-up van de bestaande verslagen zorgen, overeenkomstig de eerdere door het Europees Parlement aangenomen standpunten met betrekking tot dit onderwerp en in het bijzonder zijn resoluties over het gebruik door de CIA van Europese landen voor het vervoer, de illegale gevangenhouding en de foltering van gevangenen;

20. verzoekt de delegatie van de Unie en haar lidstaten om zich opnieuw uit te spreken tegen de doodstraf en vóór de wereldwijde afschaffing van de doodstraf en de ogenblikkelijke invoering van een moratorium in die landen waar zij nog wordt uitgevoerd; uit zijn bezorgdheid over het feit dat een aantal landen die de doodstraf hadden opgeschort, opnieuw met executies zijn begonnen;
21. neemt kennis van het verslag over de vrijheid van godsdienst en levensovertuiging en herinnert eraan dat dit even goed het recht om te geloven of niet te geloven omvat als het recht om religieuze overtuigingen te bevorderen of van overtuiging te veranderen; benadrukt opnieuw zijn gehechtheid aan het secularisme als fundamenteel kenmerk van staten en bepaalde culturen, dat wordt gedefinieerd door een strikte scheiding tussen politieke autoriteiten en religieuze autoriteiten, hetgeen de verwerping van elke religieuze inmenging in de werking van de regering en van elke politieke inmenging in religieuze zaken impliceert, behalve om regels van veiligheid en openbare orde te handhaven (inclusief de eerbiediging van de vrijheid van anderen), hetgeen voor iedereen (gelovigen, agnosten of atheïsten) in dezelfde mate het recht op vrijheid van geweten en openlijke uiting van overtuigingen waarborgt;

Rechten van volkeren en groepen en afzonderlijke individuen

22. beklemtoont opnieuw het onvervreembare recht van volkeren op zelfbeschikking en het kiezen van hun eigen politieke, economische en sociale koers zonder inmenging van buitenaf; vraagt de Europese Unie en haar lidstaten om dit recht tijdens de 25e zitting van de Mensenrechtenraad zonder voorbehoud te verdedigen in plaats van het huidige beleid;
23. geeft uiting aan zijn bezorgdheid over het feit dat de situatie van voorvechters van de mensenrechten en activisten, organisaties en instellingen op dit gebied, alsook journalisten verslechtert op uiteenlopende wijze en op verschillende niveaus in de hele wereld, ook in de Unie;
24. neemt kennis van het belang dat tijdens de 25e zitting zal worden gehecht aan de rechten van kinderen en aan de wens om na de goedkeuring van resolutie 7/29 minstens één dag per jaar aan deze kwesties te wijden en uit zijn tevredenheid over de verlenging met drie jaar van het mandaat van de speciale rapporteur voor de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie; uit eveneens zijn tevredenheid over de verlenging met een nieuwe periode van drie jaar van het mandaat van de speciale vertegenwoordiger van de secretaris-generaal inzake geweld tegen kinderen;
25. roept de Unie en haar lidstaten ertoe op in de eerste plaats te ijveren voor concrete acties van de Mensenrechtenraad tot stopzetting van schendingen van de mensenrechten die betrekking hebben op burgers en met name vrouwen en kinderen in oorlogssituaties en gewelddadige conflicten; eist dat er prioritaire maatregelen worden genomen om een einde te maken aan de rekrutering van kindsoldaten en deze kinderen te beschermen;

Onderlinge samenhang van de mensenrechten en van thematische onderwerpen met betrekking tot de mensenrechten

26. uit zijn tevredenheid over de speciale aandacht die wordt besteed aan de "rol van de openbare dienst als essentieel element van goed governance in de bevordering en bescherming van de mensenrechten"; acht de tendens om te liberaliseren in bepaalde landen, met name in de Unie, onder het mom van "goed governance" of besparingsplannen zorgwekkend; benadrukt dat dit beleid in strijd is met de meest fundamentele rechten, zoals de toegang tot onderwijs, werk, gezondheidszorg, vervoer, huisvesting, sociale zekerheid (inclusief pensioenen) of diensten zoals gas, elektriciteit, voeding enz.; vraagt dan ook aan de delegatie van de Unie en aan de lidstaten om resoluut te ijveren voor de garantie van deze rechten door openbare diensten te ontwikkelen die toegankelijk zijn voor iedereen, in plaats van het huidige beleid;
27. is tevreden over de aandacht die wordt besteed aan de preventie van genociden en is van mening dat dit enkel realiteit kan worden wanneer opheldering wordt gebracht over de verantwoordelijkheden van voorbije genocides;
28. vindt het verslag over de mensenrechten en het milieu zeer belangrijk omdat dit intrinsiek verbonden is met de rechten van volkeren om over hun natuurlijke hulpbronnen, gronden en duurzame milieusystemen te beschikken; acht daarom de ratificering en tenuitvoerlegging door allen van het Kyotoprotocol en van andere internationale verdragen die de uitoefening van deze rechten mogelijk maken, fundamenteel;
29. maakt zich ernstige zorgen over de beknotting van de mensenrechten en de burgerlijke vrijheden in naam van de strijd tegen het terrorisme en (almaar vaker) de zware misdaad, zonder dat deze begrippen evenwel duidelijk omschreven worden, en stelt vast dat deze beknotting ook plaatsheeft op het grondgebied van de Unie of via specifieke overeenkomsten met landen waar de normen inzake de mensenrechten niet worden toegepast; toont zich bijzonder bezorgd over de schending van de normen inzake gegevensbescherming en de eerbiediging van het privéleven;
30. betreurt het dat de internationale gemeenschap nog altijd geen onderhandelingen is begonnen over het sluiten van een internationale overeenkomst over de bescherming van persoonsgegevens, waarvoor Verdrag nr. 108 van de Raad van Europa als voorbeeld kan dienen; verzoekt de delegatie van de Unie en haar lidstaten dergelijk kader uit te werken in samenwerking met hun internationale tegenhangers;
31. is tegenstander van de wijdverspreide inzet van particuliere militaire en veiligheidsondernemingen in het kader van zogenaamde veiligheidsbeleidsmaatregelen, ook al gaat zijn het de landen die de uitsluitende bevoegdheid dragen voor hun veiligheidsbeleid, en vraagt dat de Unie en haar lidstaten harder hun best doen om een eind te maken aan deze praktijken; is van mening dat particuliere militaire en veiligheidsondernemingen op dit vlak, onder de verantwoordelijkheid van de landen, de normen inzake mensenrechten moeten eerbiedigen, in het bijzonder wat betreft de bescherming van gegevens en de eerbiediging van het privéleven; is van mening dat in het geval van de overdracht van overheidstaken zowel de betrokken landen als de ondernemingen aansprakelijk moeten worden gesteld voor eventuele schendingen van de

mensenrechten en van het humanitair recht door de werknemers van deze ondernemingen;

Mensenrechtensituaties die de aandacht van de Mensenrechtenraad vereisen

32. neemt kennis van het besluit van de Mensenrechtenraad om het mandaat te verlengen van de onafhankelijke internationale onderzoekscommissie over de Arabische Republiek Syrië, die als toepassing van resolutie S-17/1 werd opgericht om alle veronderstelde schendingen van internationaal recht en de mensenrechten sinds maart 2011 in dat land te onderzoeken, en vraagt deze commissie haar werk voort te zetten; veroordeelt met aandrang het gebruik van chemische wapens tegen de Syrische bevolking; betreurt het falen van Genève II; onderstreept dat de Syrische bevolking de toekomst van Syrië volledig in eigen hand moet houden; is voorstander van een door de Syriërs zelf overeengekomen politieke oplossing van het conflict, zonder enige vorm van buitenlandse interventie, in het kader waarvan een uitgebreide nationale dialoog om daadwerkelijk tegemoet te komen aan de legitieme wensen en zorgen van de Syrische bevolking voor wat betreft politieke en democratische veranderingen, op gang kan worden gebracht;
33. constateert dat de toestand van de mensenrechten in Iran steeds slechter wordt; constateert dat repressie ten aanzien van vreedzame demonstranten en dissidenten, waaronder studenten, academici, mensen- en vrouwenrechtenactivisten, juristen, journalisten, bloggers en geestelijken in dit land schering en inslag is; benadrukt de cruciale rol van de internationale gemeenschap voor het waarborgen van de vrede; toont zich uiterst bezorgd over de gestage verslechtering van de mensenrechtensituatie in Iran, het groeiende aantal politieke gevangenen en gewetensgevangenen, het onveranderd hoge aantal terechtstellingen (ook van minderjarigen), de foltering, onrechtvaardige processen en buitensporig hoge borgsommen, en de ernstige beperkingen van de vrijheid van informatie, meningsuiting, vergadering, godsdienst, onderwijs en beweging; uit zijn tevredenheid over het besluit van de Mensenrechtenraad om het mandaat te verlengen met één jaar van de speciale rapporteur over de situatie van de mensenrechten in de Islamitische Republiek Iran;
34. erkent dat de politieke hervormingen en de veranderingen op het vlak van de burgerrechten in Birma/Myanmar verdergaan, maar spoort de autoriteiten ertoe aan hun inspanningen te verdubbelen en met name over te gaan tot de vrijlating van politieke gevangenen en zonder uitstel de strijd aan te binden met de uitingen van geweld tussen de verschillende gemeenschappen in Myanmar; maakt zich ernstige zorgen over het geweld in de staat Rakhine, dat een aanslepend gevolg is van het discriminatoire beleid tegenover de Rohingya-bevolking; uit zijn tevredenheid over de verlenging van het mandaat met één bijkomend jaar van de speciale rapporteur over de situatie van de mensenrechten Birma/Myanmar;
35. betreurt dat de toestand in Latijns-Amerika en met name in Honduras en Paraguay niet op de agenda van de zitting is geplaatst; wenst dat de mensenrechtensituatie in deze twee landen na de staatsgreep nauwgezet gevolgd wordt en dat alles in het werk wordt gesteld om de democratie en de rechtsstaat te herstellen; vraagt de delegatie van de Unie en haar lidstaten om te ijveren voor een veroordeling van de staatsgrepen, de de facto-regeringen

niet te erkennen en te eisen dat de schuldigen berecht worden; vraagt eveneens dat er een onderzoek wordt gevoerd naar de staatsgreppogingen in andere Latijns-Amerikaanse landen (zoals Ecuador en Venezuela) en dat wordt uitgezocht wie daarvoor verantwoordelijk was en welke rol derde landen hebben gespeeld;

36. stelt vast dat Colombia nog altijd één van de gevaarlijkste landen ter wereld is voor vakbondslieden en politici en dat schendingen van de mensenrechten – die ook studenten, militanten van oppositiepartijen, landbouwers, vrouwen en kinderen treffen – nagenoeg altijd onbestraft blijven; is dan ook van mening dat de ratificatie van de vrijhandelsovereenkomst met dit land aan voorwaarden zou moeten worden onderworpen; veroordeelt met klem dat de algemene inlichtingendienst (DAS), die rechtstreeks aan de president van de Republiek rapporteert, systematisch telefoongesprekken heeft afgeluisterd en illegale acties heeft verricht om hoge magistraten, parlementsleden uit de oppositie en mensenrechtenactivisten in diskrediet te brengen; herinnert eraan dat dit optreden ook de subcommissie Mensenrechten van het Europees Parlement, Europese ingezetenen en ngo's tot doelwit had; vraagt dat deze ernstige misdrijven niet ongestraft blijven; verzoekt de Europese Unie om de aanbevelingen uit het verslag over Colombia van het Comité tegen foltering ten uitvoer te leggen;
37. betreurt eveneens dat de toestand van de mensenrechten in Turkije niet op de agenda is geplaatst; maakt zich met name zorgen over de achteruitgang van de democratie in Turkije en over de toenemende repressie ten aanzien van democraten, volksvertegenwoordigers en politieke activisten, vakbondslieden, journalisten, verdedigers van de mensenrechten en kunstenaars; stelt vast dat deze repressie zich in het bijzonder tegen de Koerden richt; vraagt de delegatie van de Unie om erop toe te zien dat deze kwestie tijdens de 25e zitting van de Mensenrechtenraad aan bod komt en dat er uitdrukkelijke steun komt voor de herneming van de gesprekken over het vredesproces;

De toestand van de mensenrechten in Palestina en in de andere bezette Arabische gebieden

38. uit zijn tevredenheid over de speciale aandacht die tijdens de 25^e zitting van de Mensenrechtenraad wordt besteed aan de mensenrechtensituatie in Palestina en in de andere bezette Arabische gebieden, met name het zelfbeschikkingsrecht van het Palestijnse volk en het recht om een onafhankelijke en levensvatbare staat op richten langs de grenzen van 1967; moedigt de delegatie van de Unie krachtig aan elke vorm van kolonialisme te veroordelen, vooral in Palestina, de Westelijke Jordaanoever en Oost-Jeruzalem;
39. veroordeelt het beleid van voortdurende uitbreiding van de kolonies en bezetting door Israël op de Westelijke Jordaanoever en in Oost-Jeruzalem, dat in strijd is met internationaal recht; veroordeelt met klem het plan-Prawer, om de bedoeïenengemeenschappen van de grond van hun voorouders in de Negevwoestijn te verjagen alsook het door Israël tegen de bedoeïenen gevoerde verplaatsingsbeleid; benadrukt dat dit beleid beslag legt op Palestijnse grond, het gebruik van landbouwgrond ontnemt en gemeenschappen vernietigt; veroordeelt dit beleid dat beoogt de mogelijkheid op een Palestijnse staat met Oost-Jeruzalem, zoals voorzien in resoluties van VN, te vernietigen; vraagt onmiddellijk aan de delegaties van de lidstaten en de Unie

dit beleid van Israël te veroordelen, de onmiddellijk stopzetting ervan te eisen en alle noodzakelijke maatregelen hiertoe te treffen;

40. herinnert aan het belang van het verslag van de Verenigde Naties over de mensenrechtensituatie in de Palestijnse gebieden, waarin geprotesteerd wordt tegen het feit dat "het beleid van Israël in de Westelijke Jordaanoever en de Gaza-strook wegens de systematische verdrukking van het Palestijnse volk en de de facto-onteigening van hun gronden tot apartheid lijkt te leiden", de schending door de Israëlische troepen van de grondrechten van de Palestijnen en de etnische zuivering in Oost-Jeruzalem in de vorm van de poging van de Israëlische autoriteiten om de stad Jeruzalem Joods te maken om deze zich toe te eigenen; benadrukt dat na zes jaar onderzoek ter plaatse onderzoeker Richard Falk alarmerende bevindingen formuleert over de situatie van de Palestijnen en de Israëlische bezetting ferm veroordeelt; benadrukt dat hij een oplossing voorstelt om de staat de straffen voor deze daden: een boycot van de producten;
41. uit zijn tevredenheid over de publicatie van het verslag van Amnesty International, waarin de gewelddaden van Israëlische soldaten in de Westelijke Jordaanoever worden veroordeeld en wordt herinnerd aan de brutale bezetting van de Palestijnse gebieden door Israël; benadrukt dat volgens verschillende verslagen de behandeling van Palestijnen door het Israëlische leger gelijk kan worden gesteld met een oorlogsmisdaad; veroordeelt de medeplichtigheid van vertegenwoordigers van het medisch beroep met het Israëlische leger wegens de slechte behandeling van Palestijnse gevangenen;
42. veroordeelt de situatie van Palestijnse gevangenen in Israëlische gevangenissen; vraagt de staat Israël onmiddellijk een einde te maken aan de praktijk van massale detentie, aan administratieve aanhoudingen, aan de overbrenging van politieke gevangenen buiten de bezette gebieden, waardoor zij geen bezoek van familie kunnen krijgen, aan de slechte behandeling en foltering, aan de weigering van gepaste en gunstige medische behandeling, hetgeen flagrante schendingen van internationaal recht inhoudt; herhaalt zijn veroordeling van alle vormen van foltering en slechte behandeling; vraagt Israël onmiddellijk zijn conformiteit met het VN-Verdrag tegen foltering, waarbij het land partij is, te garanderen; hekelt de detentie en de slechte behandeling van kinderen en eist dat opgesloten vrouwen en kinderen onmiddellijk worden vrijgelaten;
43. veroordeelt de situatie van Palestijnse gevangenen; vraagt hun vrijlating en herinnert aan zijn resolutie van 14 maart 2013, waarin de Israëlische regering werd verzocht de rechten van Palestijnse gevangenen te eerbiedigen en hun gezondheid en leven te beschermen; uit zijn bezorgdheid over het lot van Palestijnse gevangenen die zonder aanklacht worden vastgehouden; benadrukt dat deze gedetineerden in staat van beschuldiging moeten worden gesteld en moeten worden berecht, met juridische garanties en in overeenstemming met internationale normen, of meteen moeten worden vrijgelaten; uit zijn ernstige zorgen over de situatie en gezondheid van Palestijnse gedetineerden in verlengde hongerstaking; vraagt Israël deze gedetineerden een onbeperkte toegang tot gepaste medische zorgen te verlenen;
44. vraagt dat een wapenembargo wordt ingesteld tegen Israël wegens de mensenrechtenschendingen door dit land; vraagt de Unie en de lidstaten elke

samenwerking met Israël in het kader van het Europees Defensieagentschap en Horizon 2020 stop te zetten;

45. is uitermate ongerust over de situatie van Palestijnse vluchtelingen belegerd in het kamp van Yarmouk en in andere kampen in Syrië en eist dat alle partijen het beleg opheffen en aan humanitaire hulp vrije toegang verlenen en aan de bevolking vrij verkeer;
46. beschouwt het conflict in de Westelijke Sahara als een kwestie van dekolonisering; stelt vast dat volgens internationaal recht het Koninkrijk Marokko geen enkele gezag heeft in de Westelijke Sahara en als een bezettingsmacht wordt beschouwd; veroordeelt de aanhoudende schendingen van de mensenrechten van de Sahrawi; dringt erop aan dat de grondrechten van de bevolking van de Westelijke Sahara, waaronder de vrijheid van vereniging, meningsuiting en betoging, worden beschermd; eist de onmiddellijke vrijlating van alle Sahrawi politieke gevangenen; benadrukt dat internationaal toezicht moet komen op de mensenrechtensituatie in de Westelijke Sahara; dringt er bij Marokko en het Polisario-front op aan om de onderhandelingen met het oog op een vreedzame en duurzame oplossing van het conflict in de Westelijke Sahara voort te zetten en herhaalt andermaal dat de Sahrawi recht op zelfbeschikking hebben in de vorm van een democratisch referendum in overeenstemming met resoluties 34/37 en 35/19 van de Verenigde Naties;

Racisme, rassendiscriminatie, vreemdelingenhaat en aanverwante onverdraagzaamheid – follow-up en toepassing van de Verklaring van Durban

47. veroordeelt uitingen van racistisch geweld en van antisemitisch, homofob, xenofob en tegen migranten gericht geweld, die in sommige lidstaten een alarmerend niveau hebben bereikt, bij gebrek aan een gedecideerd optreden van de zijde van de autoriteiten; is verontrust over de stijgende toename van haatdragende en stigmatiserende taal ten aanzien van minderheden en groepen van mensen en over de toenemende invloed ervan in de media en in tal van politieke bewegingen en partijen sinds dit discours in sommige lidstaten op het hoogste beleidsniveau werd hernomen en tot restrictieve wetgeving heeft geleid;
48. betreurt het de discriminatie van vrouwen tijdens deze zitting niet wordt besproken; benadrukt dat de universele toegang tot gezondheidszorg, reproductieve gezondheidszorg dienstverlening op het gebied van de geboorteregeling een politieke prioriteit moet blijven, inclusief de vrije toegang tot seksuele voorlichting, contraceptiemethodes en het recht op abortus; benadrukt dat de uitroeiing van geweld tegen vrouwen en meisjes en de bestrijding van seksuele uitbuiting en mensenhandel een prioriteit moeten zijn en de gelijkheid tussen man en vrouw tot doel moeten hebben; vraagt daarom aan de Mensenrechtenraad en de internationale gemeenschap de processen van ICPD+20, Peking+20 en Rio+20 ten uitvoer te brengen; benadrukt eveneens dat de lidstaten van de Unie de aanbevelingen van de Mensenrechtenraad van 2002 over de internationale bescherming met betrekking tot genderspecifieke vervolging moeten toepassen, met name in het kader van immigratiebeleid;

49. betreurt het eveneens dat kwesties in verband met de rechten van LGBTI tijdens deze zitting niet worden besproken; veroordeelt het geweld en de discriminatie waarvan LGBTI in de hele wereld het slachtoffer zijn; veroordeelt met name de gedwongen sterilisatie van transgenders, die in verschillende landen blijft bestaan, ook in de Europese Unie, en roept op onmiddellijk een einde te maken aan deze schending van de mensenrechten; nodigt de internationale gemeenschap uit na te denken over de middelen om hun familierecht aan te passen aan de evolutie van familiewijzen en –vormen vandaag, met inbegrip van de mogelijkheid voor een verbintenis en adoptie voor personen van hetzelfde geslacht; benadrukt dat lesbiennes vaak te lijden hebben van meerledige discriminatie (als vrouw en als lesbienne) en dat maatregelen voor de gelijkheid van LGBTI hand in hand moeten gaan met maatregelen voor de gelijkheid van vrouwen en meisjes om gelijkheid en niet-discriminatie te bereiken;

Technische ondersteuning en capaciteitsopbouw

50. neemt kennis van het agendapunt betreffende de technische samenwerking op het vlak van de mensenrechten in Afghanistan; verzoekt de delegatie van de Unie en haar lidstaten het feit aan de kaak te stellen dat de bezetting van Afghanistan door de NAVO geen verbetering heeft gebracht in de mensenrechtensituatie in dit land; verzoekt de Mensenrechtenraad te ijveren voor de instelling van een onderzoekscommissie onder auspiciën van de VN en voor de opening van een rechtszaak, in het kader van de bevoegdheden van het Internationaal Strafhof, met betrekking tot de oorlogsmisdaden, wreedheden en moorden op burgers die in Irak en Afghanistan worden bedreven;
51. veroordeelt voorts het gewapende optreden in Libië onder de dekmantel van de NAVO en benadrukt dat de toestand in Libië zich sinds het "officiële einde" van de oorlog helemaal niet heeft gestabiliseerd maar integendeel nog lijkt te verslechteren, wat leidt tot de splijting van het land, onmacht vanwege de staat om het geweld een halt toe te roepen, de vermenigvuldiging van racistische misdrijven en het ontbreken van justitie en democratie; wenst dat de Mensenrechtenraad een onafhankelijk en onpartijdig onderzoek kan voeren naar de toestand van de mensenrechten in Libië en duidelijkheid kan verschaffen over de verantwoordelijkheid van alle troepen die bij het conflict betrokken geweest zijn; vraagt de onmiddellijke stopzetting van de samenwerking tussen de Libische autoriteiten en de EUBAM-missie voor bijstandverlening inzake grensbeheer, die leger- en politietroepen opleidt en hoogtechnologische uitrusting te hunner beschikking stelt teneinde elk vertrek van migranten en vluchtelingen tegen te gaan uit een land dat zich in een algemene guerrillatoestand bevindt en waar de bescherming van de rechten van migranten en vluchtelingen niet wordt gegarandeerd; vraagt dat dringend steunmaatregelen voor het maatschappelijk middenveld en de autoriteiten worden getroffen waarbij de oprichting van een nationaal asiel- en opvangsysteem voor migranten dat de rechten van asielzoekers, vluchtelingen en migranten eerbiedigt, wordt bevorderd;
52. betreurt de verslechtering van de humanitaire en de mensenrechtensituatie in de Centraal-Afrikaanse Republiek sinds het begin van de Franse interventie in december 2013; veroordeelt de talloze gewelddaden die de hele bevolking treffen, in het bijzonder vrouwen en kinderen; betreurt de volksverplaatsingen en de sanitaire omstandigheden;

vraagt de internationale gemeenschap en donoren humanitaire hulp meer te steunen; vraagt onmiddellijk aan het nieuwe transitie staatshoofd, mevrouw Catherine Samba-Panza, en de transitie regering om al het mogelijke te doen opdat het geweld stopt en de spanningen afnemen zodat het conflict niet in een genocide ontaardt;

53. neemt kennis van het agendapunt over de steun aan Ivoorkust; is in dit verband van mening dat een objectieve en onpartijdige evaluatie moet worden gedaan van de evolutie van de mensenrechten in het land, met name sinds de bezetting door het Franse leger;
54. uit zijn tevredenheid over de speciale aandacht die tijdens de 25e zitting van de Mensenrechtenraad wordt besteed aan Haïti; betreurt de humanitaire situatie in het land, die dramatisch blijft, en het feit dat de sinds de orkanen van 2010 ontstane schade nog steeds niet is hersteld; benadrukt dat de extreme armoede van het land de verwoestende gevolgen van de natuurrampen nog heeft versterkt, waardoor de ergste humanitaire crisis sinds decennia is ontstaan; hekelt nogmaals de schuld en de enorme schuldenaflossing die aan het land wordt opgelegd door Frankrijk en de internationale instellingen (in de eerste plaats het Internationaal Monetair Fonds) en verantwoordelijk is voor de onderontwikkeling van het land; uit zijn tevredenheid over de internationale solidariteit om Haïti te helpen, in de eerste plaats de regionale solidariteit, met in het bijzonder door Cuba gezonden artsen en gespecialiseerd personeel, die tienduizenden personen hebben behandeld tegen cholera, de financiële steun via het humanitaire fonds van de ALBA-landen ten gunste van Haïti, voortgezette steun op energiegebied via Petrocaribe en de lancering van een bijzonder plan voor de directe brandstofaanvoer voor humanitaire-hulpvoertuigen, landbouwinitiatieven voor voedselvoorziening en productieplannen, evenals de herbebossingscampagne; eist een onderzoek naar de reden waarom bepaalde steun uit onder meer de Europese Unie, nooit op Haïti is aangekomen, alsmede onderzoek naar de doelmatigheid van het hulpverdelingsnetwerk; verlangt ook een staat van de daadwerkelijk uitbetaalde hulpbedragen;
55. neemt kennis van het besluit van de Mensenrechtenraad om voor een periode van een jaar een mandaat van een onafhankelijk deskundige voor de mensenrechtensituatie in Mali in te richten om de regering van Mali bij te staan in haar acties ter bevordering en bescherming van de mensenrechten, en van de vraag aan deze deskundige om tijdens de 25e zitting verslag te leggen; vraagt om een volledig onderzoek van de wreedheden en misdaden die in Mali door alle daar aanwezige troepen worden begaan; vraagt dat de delegatie van de Europese Unie en de delegaties van haar lidstaten zich ertoe verbinden te pleiten voor de vreedzame oplossing van conflicten in plaats van het eenzijdige inzetten van gewapende troepen, zoals dat in Mali is gebeurd;
56. uit zijn tevredenheid over het besluit van de Mensenrechtenraad om tijdens de 25e zitting een dialoog op hoog niveau te organiseren over de opgedane ervaring en de aanhoudende uitdagingen in de strijd tegen seksueel geweld in de Democratische Republiek Congo en om landen in een conflictsituatie en na een conflict hun ervaringen op dit vlak te laten delen; vraagt dat de Mensenrechtenraad elke gewelddaad en elke schending van de mensenrechten in het oosten van de Democratische Republiek Congo en de regio van de Grote Meren veroordeelt, haar solidariteit met alle door de oorlog getroffen volkeren uitdrukt en alle strijdende troepen in het oosten van de Democratische Republiek Congo

zich doet engageren om de mensenrechten en het internationaal humanitair recht te eerbiedigen en een eind te maken aan alle aanvallen tegen burgers;

o
o o

57. machtigt de delegatie van het Europees Parlement naar de 25e zitting van de Mensenrechtenraad om de in deze resolutie geformuleerde punten van bezorgdheid naar voren te brengen, verzoekt de delegatie aan de Subcommissie mensenrechten verslag uit te brengen over haar bezoek en acht het wenselijk een delegatie van het Europees Parlement naar relevante zittingen van de Mensenrechtenraad te blijven afvaardigen;
58. verzoekt zijn voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de hoge vertegenwoordiger/vicevoorzitter van de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten, de Veiligheidsraad van de VN, de secretaris-generaal van de VN, de voorzitter van de 64ste Algemene Vergadering, de voorzitter van de Raad voor de mensenrechten van de VN, de hoge commissaris voor de mensenrechten van de VN en de door de Commissie buitenlandse zaken ingestelde werkgroep EU-VN.